రోగాలు - అనురోగాలు

- డా.కె.వివేకానంద మూర్తి

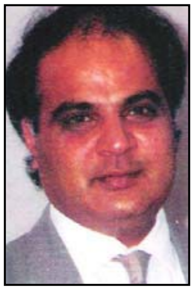

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

బాలరాజుకి బాగా మాట్లాడాలనిపిస్తోంది. కానీ యేం మాట్లాడితే రేఖ యిష్టంగా వుంటుందో తెలియడంలేదు. సరే, యేదో వొకటి మాట్లాడితే సరిపోలా అనుకున్నాడు.

'యిలా నడవడం బాగుంది కద!' అన్నాడు.

'ఎలా నడవడం?' రేఖ కంటి కొసల్లోంచి చూసింది.

'అదే - యిప్పుడిలా సముద్రం వొడ్డున నడవడం'

'బావుంటుంది. కాళ్లు నొప్పులు పుట్టేదాకా బాగానే వుంటుంది.'

'ఎప్పుడూ యిలా నడుస్తూ వుండిపోంలెండి'

'అవును. ఏ పిచ్చి కుక్కేనా తరుముకొస్తే పరిగెత్తాల్సి వుంటుంది.'

'అదికాదు. నా వుద్దేశం యింకాస్త దూరం నడిస్తే ఏ ఆటో అయినా దొరకొచ్చని.'

'లెటజ్ సీ'

ఇంకా దగ్గరవకపోయినా యిద్దరూ దగ్గర దగ్గరగానే నడుస్తున్నారు. ఇంతలో కొద్దిదూరంలో యిద్దరు అగంతకులు యెదురొస్తూ కనిపించారు. తొందరగా దగ్గిర్లోకి వస్తున్నారు. వాళ్లలో వొకడు పొడుగు, మరొకడు పొట్టి. పొట్టివాడు లావుగా ధృఢంగా వున్నాడు. బట్టతల, గండుమీసాలు, గళ్ల లుంగీతో విలన్ అసిస్టెంట్‌లా వున్నాడు. రెండోవాడు పొడుగ్గా చింపిరి జుట్టుతో, ఎర్రబారిన కళ్లతో ఎవరో పారేసిన బట్టలు వేసుకున్నట్టు, విలన్ రెండో అసిస్టెంట్‌లా వున్నాడు.

వాళ్లు దగ్గరకి వస్తున్నకొద్దీ బాలరాజుకి కంగారు పెరగసాగింది. రకరకాల సన్నివేశాలు వూహల్లో మెదలసాగాయి. ఆ యిద్దరూ తనను రెండు మూడు గుద్దులు గుద్ది, రేఖను లాక్కుపోవడం, లేక కత్తితో తనను పొడవరాని చోట పొడిచి రేఖను యెత్తుకు పోవడం వగైరా - తల్చుకుంటే వొళ్లంతా వణుకుతోంది. తను జిమ్‌కి వెళ్తున్నాడు గానీ వీళ్లిద్దరిలో వొక్కణ్ని అయినా కొట్టి గెలవనన్న నమ్మకం కలగట్లేదు. సినిమాల్లోలాగా యిద్దర్నీ చితక్కొట్టి రేఖను రక్షిస్తే ఆమెకు తనమీద ప్రేమ చిగురించి, పువ్వులూ, కాయలూ కాస్తుంది. అప్పుడు తను దెబ్బలు తిని మూలుగుతున్న యీ రెండు రౌడీలతో రకరకాల డైలాగ్స్ చెప్పొచ్చు. సింహాన్ని జూలో చూడండి. కానీ అడవిలో దానితో గోళీలాడడానికి ట్రై చెయ్యకండి. ఖడ్గ

మృగం ముందు కత్తిసాము చెయ్యకండి. నాగేంద్రుడి ముందు యీలపాట పాడకండి. యిలా యెన్నో. రేఖను మురిపించడానికి ఫైటు తక్కువ, డైలాగులు యెక్కువ అయి తను రెచ్చిపోడం కచ్చితం. కానీ యీ వెధవల్ని కొట్టి పడగొట్టేదెలా? నిజం నిడదవోలంత దూరమై టైముకి అందేలాలేదు. వీళ్లు రేఖ ముందు తనను చిత్తుగా చితక్కొడితే యెంత అవమానం? రేఖను లాక్కెళ్లిపోతే యెంత అవమాన ప్రమాదం? ఇలా వొక్కసారిగా యెన్నో భయపుటాలోచనలు బాలరాజుని కందిరీగల్లా కప్పేసాయి.

రౌడీల్లా కనిపిస్తున్న మొరటు శాల్తీలిద్దరూ దగ్గరకొచ్చేశారు. రేఖలో యేం తేడా కనిపించడంలేదు. తనలో తేడా కనిపించకుండా వుండడానికి యెంతో ప్రయత్నిస్తున్నాడు. మరో పదిక్షణాల్లో వీళ్లచేత రేఖ కన్నులముందు తన్నులు తినడం తప్పేలాలేదు. అవమానకెరటం వువ్వెత్తున లేచి నిరాశాంబుధిలోకి లాక్కెళ్లిపోతే తలెత్తి వూపిరి పీల్చుకునేదెలా? ఇక లాభంలేదు. ఏదో వొకటి జరగకమానదు. తెగించాలి. ప్రేమకావాలంటే తెగింపు కావాలని చాలామంది రచయితలు రాశారు. ఫలితం భగవంతుడి కరుణకి అప్పజెప్పి ధైర్యంగా వీళ్ల నెదుర్కొంటాను. ఏదో వొకటి జరుగుతుంది. కనీసం నా ప్రయత్నమేనా అర్థం చేసుకోవచ్చు రేఖ - అనుకుంటూ బాలరాజు జారిపోయే ధైర్యాన్ని గుండెల్లోకి లాక్కుని పోరాటానికి రెడీ అయ్యాడు. రేఖకి ధైర్యం చెబుదామని, 'మీరేం భయపడకండి' అన్నాడు. 'వేరుసెనగపప్పు తినడానికి భయమెందుకు?' అనడిగింది రేఖ.

'వేరు సెనగ పప్పుకాదు ఎదురుగా చూడండి' అని భయంకరంగా కనిపిస్తున్న యిద్దరు శాల్తీలను చూపించాడు. 'వీళ్లా' అంది రేఖ నిర్లిప్తంగా. ఇద్దరు శాల్తీలు దగ్గరకొచ్చి, బాలరాజువేపు అనుమానంగా చుసి, 'దణ్నాలమ్మా' అంటూ తమ తలలు వొంచుకుని క్లుప్తంగా రేఖకు నమస్కరించి ముందుకి సాగిపోయారు. బాలరాజుకి నోటమాటరాలేదు. స్పీడుగా వస్తున్న లారీ మీదకంటా వచ్చి తృటిలో పక్కకి తప్పుకుని వెళ్లి పోయినట్టుగా వుందతనకి. రేఖ వేపు చూశాడు. బాలరాజు ఆందోళన అంతా అర్థం చేసుకున్నట్టు రేఖ వొక నవ్వుని విసిరింది. 'వాళ్లు మా యింటి గార్డెన్‌లో పనివాళ్లు. ఇలా యెందుకో వచ్చివుంటారు' అని చెప్పింది. గండం తప్పినందుకు దేవుడికి దండం పెట్టుకున్నా బాలరాజుకి తేరుకోవడానికి కొంత సమయం పట్టింది.

ఇద్దరూ హవామహల్ దాటారు. దగ్గర్లో వున్న బాచిలర్స్ డెన్‌వైపు చూపిస్తూ, 'నేనుండేది అక్కడే రండి. కాఫీ తీసుకువెడుదురుగాని' అన్నాడు బాలరాజు.

'థాంక్స్. ఇప్పటికే బాగా లేటయింది. మరోసారి చూద్దాంలెండి' అంది రేఖ.

'అయితే రామక్రిష్ణా మిషన్ దాకా మీతో వస్తాను అసలే చీకటి ముదిరేలా వుంది. అక్కడ బస్సో, ఆటోగాని దొరుకుతాయి' అన్నాడు.

'ఓ.కె' అంది రేఖ.

రామక్రిష్ణా మిషన్ దగ్గర రేఖను పదో నెంబరు బస్ 'కలెక్ట్రాఫీసు జంక్షన్‌లో దిగి మీరు పదమూడో నెంబర్ పట్టుకోవాలి. అక్కడిదాకా రమ్మంటారా' అడిగాడు బాలరాజు.

'అక్కర్లేదు. నేను వెళ్లగలను. మీరుండండి' అంది రేఖ.

'దారిలో నేను జిల్లా పరిషత్ స్టాపులో దిగిపోతాను. నాకు దగ్గర.' అని బాలరాజు కూడా యెక్కాడు.

తన స్టాపులో దిగిపోతూ 'వస్తానండి. మళ్లీ కలుస్తాంగా. అన్నట్టు ఏమనుకోకండి. మీదగ్గర బస్ ఫేర్‌కి చిల్లరుందా? మీ బ్యాగ్ కారులో'

'మర్చిపోలేదు. నా దగ్గరే వుంది ' అని తన బ్యాగ్ చూపిస్తూ 'థాంక్స్' అంది.

బాలరాజు రేఖకి వీడ్కోలు చెప్పి బరువుగా అడుగులేస్తూ బాచిలర్స్ డెన్ వేపు కదిలాడు.

అప్పటికే పాహియాన్ చైనా వంటకాలు తీసుకొచ్చి బాల్కనీలో టేబుల్ మీద వొక క్రమంలో యేర్పాటు చేస్తున్నాడు. పిట్టగోడ దగ్గర తానీషా, హిస్టరీ శర్మగారితో యేదో మాట్లాడుతున్నాడు.

బాలరాజు రాగానే నల్లతంబి చెప్పాడు - 'ఈ పూట నా వొంటకి రెస్టండి. అంతా రెడీ. మీకోసవే సూత్తన్నా రండి '

'మురళి, శశి రావాలిగా' అన్నాడు బాలరాజు.

'ఆరు సింవాసెలం సుట్టాల పెల్లి కెల్లారండి. ఇయాల రేపు అక్కడే వుండి యెల్లుండి యెలిపొత్తార్ట' అని చెప్పాడు నల్లతంబి.

చీకటి ముదిరినా వెన్నెల కాంతిలో ఆకాశం పరదా వేసినట్టుంది. దగ్గరలో సముద్రపు కెరటాలు రెస్టులేకుండా గుంజీలు తీస్తున్నట్టు లేస్తూ కూచుంటున్నాయి. దూరంగా డాల్ఫిన్స్‌నోస్ లైట్ హౌస్ బీచ్‌లో వెలుగుపిల్ల ధరించిన కిరీటంలా మెరుస్తోంది.

అంతా టేబుల్ దగ్గర చేరారు. పాహియాన్ తను తెచ్చిన చైనా స్పెషల్స్‌ఆప్యాయంగా వడ్డిస్తున్నాడు.

'చాలా తెచ్చావయ్యా పాహియానూ! ఘుమఘుమలు గొప్పగా వున్నాయి' అన్నారు శర్మగారు.

'అందుకే పందిమెట్ట పాహియాన్ యిప్పుడు వైజాగంతా పాపులర్' అన్నాడు తానీషా, బాలరాజు రేఖ ఆలోచనల్లోంచి నెమ్మదిగా బైటికొస్తున్నాడు.

'ఇందాక యేదో కాస్త చెబుతూ ఆగి పోయావు. ఇప్పుడు మళ్లా అంతా చెప్పు. మంచి ఆలోచన చేసి నీ సంగతి సవ్యం చేద్దాం' అన్నారు శర్మగారు.

'నేనింకా హసీనా బేగంకి అసలు విషయం చెప్పలేదు' అన్నాడు తానీషా.

'అంటే.. నువ్వు ముస్లిమ్ కాదు హిందూవనా?' అడిగాడు బాలరాజు.

'ఏవయ్యా! పాహియానూ - వంటకాలు మహత్తరంగా వున్నాయి. కొంపదీసి వీటిలో కప్పల్నీ, పాముల్ని కోసి కలపలేదుకదా' అన్నారు శర్మగారు.

'బలేవారు మేష్టారు - ఇవన్నీ మీకందరకూ ప్రత్యేకంగా చేసి తెచ్చాను. అలాంటివేం అస్సలుండవండి' పాహియాన్ వివరించాడు.

'ఇంతవరకూ వచ్చాక యిప్పుడు సడెన్‌గా అసలు విషయం చెబితే నా కథ అడ్డం తిరుగుతుందేమోనని భయంగా వుంది.'

'పాయింటే - అసలే వాళ్లన్న జలాలుద్దీన్ కసాయివాడంటున్నావ్' - అన్నాడు బాలరాజు.

'మీరేవైనా ధోకాలేని సలహా యివ్వండి మాస్టారూ' అని హిస్టరీ శర్మగారితో కూడా అన్నాడు.

'యిస్తాను. యిస్తాను. కొంచెం ఆ మంచినీళ్లందుకో పాహియాన్ - నువ్వు కూడా తినడం మొదలెట్టు' అని శర్మగారు నీళ్లు తాగి గొంతు సవరించుకుని మొదలెట్టారు. 'నిజమే ఇది కాస్త ఆలోచించాల్సిన విషయమే. మన తానీషా

ముందు హసీనాతో మాట్లాడితే ఆమె కొంచెం షాకయ్యే అవకాశం వుంది. అంత మాత్రాన ప్రేమలేదని పారిపోదు. స్త్రీ ప్రేమ యెప్పుడూ నికరమే. ఆ విషయం హిస్టరీయే నిర్ధారిస్తోంది."

శర్మగారు మళ్లీ చరిత్రలోకి దీర్ఘప్రయాణం చేస్తారేమోనని పాహియాన్ అన్నాడు -' మరయితే యిప్పుడు తానీషా ఏం చేస్తే బెటరంటారు' అని.

'బాగా ఆలోచిస్తే నాకో మార్గం కనిపిస్తోంది -' అన్నారు శర్మగారు.

'ఏవిటది?' అడిగాడు బాలరాజు.

తానీషా ఆత్రుతగా చూస్తున్నాడు.

శర్మగారు విశదీకరించారు -' నిజాన్ని దాచడం న్యాయంకాదు. తర్వాత నిజం బయటపడక మానదు. అప్పుడు క్షేమమూ కాదు. ఇప్పుడు నిజం చెబితే హసీనా మనసు చాలా గాయపడుతుంది. జులాలుద్దీన్, తానీషాను బాగా గాయపరుస్తాడు. అందుచేత -' ఆగారు.

'అందుచేత?' తానీషా.

'మీ నాన్నగారి పేరేవిటి?' అడిగారు శర్మగారు.

'రామయ్యగారు'

'రామయ్యగారు. ఇప్పుడు వినండి. రామయ్యగారికి రహీం అనే ప్రాణస్నేహితుడుండేవాడు. తల్లిలేని పిల్లవాడైన వొక్కగానొక్క కొడుకు తానీషాను, రహీం యెంతో గారాబంగా పెంచాడు. కొన్నాళ్లకు రహీం అనారోగ్యంవల్ల తనువు చాలించాడు. తను పోయేముందు తన కొడుకు తనీషాను ప్రాణమిత్రుడైన రామయ్యగారి చేతిలో పెట్టి తర్వాత వెళ్లిపోయాడు.' శర్మగారు ఆగారు.

'తానీషా ముస్లిం అయితే గొడవేలేదు' అన్నాడు పాహియాన్. తానీషా బిక్క మొహం పెట్టాడు.

'అలా బిగిసిపోకు. అల్లా, క్రీస్తు, క్రిష్ణపరమాత్మ అందరూ వొకటే. అచంచలమైన మీ ప్రేమ ముందు అంతా ఏకత్వమే' అన్నారు హిస్టరీ శర్మగారు.

'హసీనాని చూసిందగ్గర్నుంచీ దేవుడిని మరచిపోయాను మేష్టారూ' అన్నాడు తానీషా.

'నీ ప్రేమ దైవ స్వరూపం తానీషా' అన్నాడు బాలరాజు.

'గిన్నెలేవన్నా కడగాలా సార్' అన్నాడు నల్లతంబి కిచెన్‌లోంచి వస్తూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments